

[Justitsministeren.]

København havde forbudt en af Kommunisterne opslaaet Plakat. Jeg har, da Det kommunistiske Parti klagede til Justitsministeriet, indhentet en Erklæring fra Politidirektøren om, hvorfor han havde forbudt denne Plakat. Han begrundede sit Forbud med, at der i Medfør af det med Hjemmel i Politivedtægtens § 61 den 6. April 1893 udfærdigede Reglement for autoriserede Plakatabude paa Plakattavler kun maa opslaaes Teaterplakater og andre af Politiet tilladte Plakater, bl. a. paa Betingelse af, at de Plakater, der opslaaes paa Tavlerne, inden de bliver opslaaet, bliver forelagt Politiet til Godkendelse. Da den blev forelagt til Godkendelse, blev det meddelt Plakatabudet, at den paagældende Plakat ikke kunde godkendes. Naar Godkendelse nægtedes, var det ud fra det Synspunkt, at forskellige Udtryk i Plakaten kunde virke anstødelige over for Udlandet, og derfor kunde Politiet som offentlig Myndighed ikke give sin Tilladelse til Plakatens Ophængning. Hertil kom, at Plakatsøjlerne enkelte Steder, hvor den efter Kommunisternes Ønske skulde ophænges, tilhørte Magistraten, saa at det paa en Maade blev en offentlig Myndighed, der blev ansvarlig for den paagældende Plakat.

Jeg har set paa Plakaten, som ogsaa var omtalt i „Arbejderbladet“ i Gaar. Overskriften lyder: „Læg Danmarks Skæbne i Folkets Hænder“. Og nedenunder staar der: „Det forbyder Steincke“. Det er ikke noget helt rigtigt Referat af det passerede, men det er jeg jo saa vant til. Der staar i Indledningen til denne Plakat, som altsaa skulde straaale fra samtlige Plakattavler her i København:

„I en historisk Stund henvender vi os til Danmarks Befolkning. Ved Efterretningen om Hitlers voldelige Anneksion af det hidtil uafhængige Østrig og ved Erindringen om Abessinien's Skæbne samt ved Tanken om Fascisternes blodige Krig i Spanien og Kina har hele Danmark følt sig forurologet og spurgt: Hvad bliver det næste? Hvorledes vil det nu gaa Tjekkosllovakiet og Tysklands andre Naboer? Og kan vi sikre Danmark mod at lide Østrigs Skæbne? Kan vort lille Land gøre sig Haab om at bestaa i en Tid, hvor Fasciststaterne sønderflænger alle Traktater, bryder alle Løfter og har sat Retten i Spydstagen?“

Hvis det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har hørt Udenrigsministerens Udtalelser før, tror jeg, det ærede Medlem vil forstaa, at jeg er enig med Politidirektøren

i, at det ikke er heldigt, at den Plakat lyser frem fra Landets Plakattavler.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Det er naturligvis kedeligt for mig, at det ærede Medlem Hr. Brorsen, der ellers havde nogle venlige Bemærkninger til mig, beklager sig over, at jeg ikke var i Besiddelse af den Forhandlingsevne og -vilje, som det ærede Medlem kunde ønske at jeg havde. Det ærede Medlem brugte som Begrundelse for sin Opfattelse, at jeg gennem Aarene baade i Rigsdagen og nu sidst i det Udvalg, der er nedsat af Rigsdagsmænd til at følge Arbejdet med Administrationen af de forskellige Ordninger for Landbruget, havde afvist at yde et Tilskud til Kreatureksporten. Det ærede Medlems Meningsfælle i det andet høje Ting, det ærede Medlem Hr. Jepsen Christensen, havde foreslaaet i Udvalget og nu skriftligt henstillet til mig paa de ærede Medlemmers Vegne samt paa de Konservatives Vegne at skabe Mulighed for, at der af Tuberkulosefondens 4 Mill. Kr. kunde ydes et Tilskud til Kreatureksporten. Det at bedømme Forhandlingsevne og Forhandlingsvilje er naturligvis altid noget af en Skønssag, og hvis man vil se paa de Resultater, det ærede Medlem og jeg har faaet ud af vore Forhandlinger i Vinter, vil jeg i alt Fald sige, at dengang jeg førte meget langvarige og meget vanskelige Forhandlinger med Landbrugsorganisationerne om Ordninger, Forhandlinger, der naturligvis var besværlige, fordi der var meget stærkt divergerende Opfattelser inden for Landbrugsraadet angaaende disse Spørgsmaal, da resulterede disse Forhandlinger dog i, at vi til sidst blev enige, ikke alene blev jeg enig med nogle af Landbrugsraadets Medlemmer, men med hele Landbrugsraadet, hvorimod det Parti, som det ærede Medlem er Formand for, naaede til det Resultat, at de kun kunde enes om at sige: Stemmer ikke. Den eneste, der kunde tage en positiv Stilling til Sagen, var Landstingsmand Hauch. Jeg synes derfor, det er noget tvivlsomt, om det ærede Medlem er den rigtige til at staa op og beklage sig over min ringe Forhandlingsevne og Forhandlingsvilje.

Dernæst vil jeg ogsaa gerne sige, at jeg tror ikke, at det at yde Tilskud til et Erhverv, der eksporterer, har ret meget med Liberalisme at gøre, som det ærede Medlem stod og talte saa smukt om. Jeg tror, det er nødvendigt, at man gør sig klart, at dersom man skal yde et Erhverv Tilskud til Eksport, maa man for det første være klar over Konsekvenserne, og dernæst maa man naturligvis ogsaa opstille visse